

TOREK, 17. 3. 2020

ŠPORT

- Gibanje na svežem zraku (sprehod, kolesarjenje, rolanje, kotalkanje, tek, igre ...).

MATEMATIKA

Poštevanke števil 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 – SDZ 2/ 82

- Reši stran 82 v DZ.
- Vadi poštevanko (množenje in deljenje).
- Reši RJI 1. del stran 63.

SLOVENŠČINA

Pravljica: Možiček med dimniki – B/50, 51

- Razmisli in povej:

Včasih česa ne zmoreš sam. Koga prosiš za pomoč? Kako ti pomaga?

Včasih tudi odrasli potrebujejo pomoč. Koga prosijo za pomoč? Kako jim pomaga?

Kaj bi bilo, če bi nam lahko pomagal prijazen možic s strehe? Bi ga želel/-a spoznati?

- Tiho preberi pravljico v berilu na strani 50. *Če nimaš berila, je pravljica priložena na zadnji strani navodil.*
- Glasno preberi pravljico.

- V zvezek napiši naslov **Možiček med dimniki**. Odgovori na vprašanja (s celimi povedmi).
 1. Kje živi možiček?
 2. Kako mu je ime?
 3. Kakšen je njegov obraz?
 4. Kako je oblečen?
 5. S čim se umiva?
 6. Katere so njegove dobre lastnosti?
 7. Ali ga ljudje poznajo? Po čem to veš?
- Poslušaj pravljico na youtube-u -Pravljica: Možiček med dimniki (Lojze Kovačič).

<https://www.youtube.com/watch?v=d6ViMAnG4-g&t=255s>

LIKOVNA UMETNOST

- Nariši najljubši prizor iz pravljice Možiček med dimniki. Pri tem upoštevaj, kar ti o njem pove besedilo, uporabi pa tudi svojo domišljijo. Rišeš lahko s flomastri ali z barvicami. Če nimaš papirja, lahko ilustracijo narišeš v zvezek za slovenščino.

MOŽIČEK MED DIMNIKI

Včasih česa ne zmoreš sam(a). Koga takrat pokličeš? Kako ti pomaga?
Pa odrasli? Tudi oni včasih potrebujejo pomoč. Kam lahko pokličejo? Morda pa bi jim lahko pomagal prijazen možic s strehe ...

Med dimniki na strehi živi prijazen možic z okroglim obrazom in ogromnim gomoljastim nosom, v odpeti rjavi suknjici, šilastem klobuku in z ruto, rumeno kakor limona, okrog vratu. Imena nima. Lahko bi bil, recimo, Ponirek, ker je tako nežen, ali pa Urica, ker je tako točen, ali pa Veliki prijatelj, ker vsakemu pomaga, toda možiček ne mara nobenega imena. Hodi ob paličici med dimniki, kakor da jih pase, in se umiva z mrzlo roso iz žlebov, ki se zjutraj nabere pod strešniki od tisoč let stare megle v močvirju za mestom. Tako je majhen in droben, da ga je komaj opaziti, včasih pa tako mirno sedi na strehi, da ljudje mislijo: »To je eden izmed najmanjših dimnikov,« ali: »Glej no, tamle se je pa strešnik postavil pokonci!« Toda vsi ga poznajo in se pogovarjajo z njim.

»Hej,« ga kliče z ulice dežnikar. »Kaj naj storim, možiček? Ves sem iz sebe! Do jutri moram zakrpati štirideset dežnikov in šest sončnikov, pa sem že zdaj tako utrujen, da ne morem popraviti nobenega več.«

Možiček zleze do žleba in mu odgovori: »Pojdi za eno uro na sprehod, na sonce, med drevesa na travniku. Potem se loti dela in napravil ga boš do jutri zjutraj.«

»Hvala, možiček,« odgovori dežnikar veselo in odide z vsem svojim platnom, kljukami in špriklami proti travniku ob rečici.

(Odlomek)